

Hr Tiit Riisalo
Majandus- ja infotehnoloogiainister
Majandus- ja
Kommunikatsiooniministeerium
Suur-Ameerika 1
10122 TALLINN

Teie 25.02.2024 nr 2-2/541-1

Meie 11.03.2024 nr 5.1-1/20-1

Arvamus määruse „Eesti numeratsiooniplaan“ muutmise määruse eelnõu kohta

Eesti Infotehnoloogia ja Telekommunikatsiooni Liit (ITL) on analüüsinud Teie poolt arvamuse esitamiseks saadetud ettevõtlus- ja infotehnoloogiainistri 21. mai 2018. a määruse nr 25 „Eesti numeratsiooniplaan“ muutmise määruse eelnõu uut versiooni (edaspidi: eelnõu) ja esitab käesolevaga selle kohta oma arvamuse.

Märgime, et ITL-i ei toeta endiselt eelnõu § 1 punktiga 7 kavandatavat muudatust, millega reguleeritakse teenuse lühinumbritele helistamise tavatariifi. Täname siiski MKM-i, et arvestasite ITL-i ettepanekut anda ettevõtetele selle muudatuse rakendamiseks 1-aastane üleminekuage (esitatud 15.12.2023 kirjaga nr 5.1-1/148-1).

ITL esitab eelnõu kohta järgmised ettepanekud:

1. Muuta põhitariifi definitsiooni

Tõime eelpool viidatud kirjas välja, et meie hinnangul on põhitariifi definitsioon eelnõus õnnestunud. Leiame endiselt, et kehtestatava regulatsiooni rakendamiseks on vajalik see selgemalt sõnastada.

Eelnõu § 1 punktiga 5 määrusesse lisatav § 9 lg 9² sätestab järgmist:

„Põhitariif on kõne eest sideettevõtjale makstav tasu, mis ei ole suurem helistaja paketipõhisest riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasust.“

ITL teeb ettepaneku sõnastada see säte järgmiselt:

„Põhitariif on kõne eest sideettevõtjale makstav tasu, mis on sideettevõtja hinnakirjakohastes kõnepakettides kehtestatud riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise keskmistatud tasu“.

Põhjendame oma ettepanekut järgmiselt:

Meie poolt välja pakutud sõnastus tagab antud eelnõu eesmärgi ehk lihtsama ja selgema lahenduse ning ka soodsama hinna kasutajale, kuna keskmistatud hind arvestatakse erinevate kõnepakettide riigisisesele telefoni- või mobiiltelefoninumbrile helistamise tasude põhjal. Nii saab kõigile klientidele selgelt kommunikeerida ühe tasumäära ja jäävad ära võimalikud vaidlused klientidega, kuidas teatud konkreetse paketi puhul on see leitud. Samuti on pakutud variant läbipaistvam ning lähtub paremini võrdse kohtlemise printsiibist kui eelnõus sisalduv versioon.

Praktikas ei eksisteeri sideettevõtetal täna ühteainust tasumäära ei üldiselt ega ka iga paketi lõikes eraldi. Seetõttu ei ole hetkel eelnõus sisalduv versioon selge ega ka läbipaistev. Samuti ei taga selline lähenemine tarbijate võrdset kohtlemist, kuna olenevalt paketist rakendub erinev tasu.

2. Kõrvaldada eelnõu seletuskirjast vastuolu seoses põhitariifi ületava tasuga

Juhime tähelepanu eelnõu seletuskirjas sisalduvale vastuolule. Nimelt sedastatakse eelnõu seletuskirja leheküljel 4 ühelt poolt et: *„Nii on tekkinud olukord, kus paljud ettevõtjad, kes vähemalt osaliselt kasutavad klienditeeninduslikel eesmärkidel lühinumbrleid, ei nõua sellisele numbrile helistamise eest tarbijatelt tasu ja sooviksid numbri kasutamist jätkata, kuid ettevõtjad on sunnitud:*

a) lühinumbri kasutamisest loobuma, sest sideettevõtjad on kehtestanud tarbijatele lühinumbritele helistamise eest põhitariifist kallima tasu, või

b) ise tasuma põhitariifi ületava tasu. See aga on jõukohane vaid vähestele sisuteenuse osutajatele ega ole seetõttu leidnud laialdast kasutamist.“

Teisalt sedastatakse lk 5 et: *„Helistajalt põhitariifist suurema sideettevõtja tasu võtmise keeld ei välista sideettevõtja ja sisuteenuse osutaja omavahelisi teenuse eest tasumise kokkuleppeid.“*

Juhime tähelepanu asjaolule, et täna kehtiva regulatsiooni kohaselt ei ole meile teadaolevalt praktikas kasutusel tasuskeeme, kus sisuteenuse osutaja tasuks sideettevõtjale tagantjärele põhitariifi ületavat tasu. Seega pole antud variant mitte laialdast kasutamist leidnud, vaid seda pole praktikas üldse kasutatud.

Kuivõrd lühinumbrite ja 900-seeria numbrite haldamine tekitab sideettevõtjatele oluliselt suuremat kulu võrreldes tavaliste telefoni- või mobiiltelefoninumbritega, mida põhitariif ei kata, on sideettevõtjad sunnitud kas selliste numbrite kasutust muude teenuste ja nende

teenuste kasutajate arvelt subsideerima või küsima nende kulude katteks tasu sisuteenuse pakkujalt. Klientidele rakendatavate tasude läbipaistvuse ja võrdse kohtlemise huvides tuleks eelistada teist varianti.

Olukord, kus lühinumbrile helistamise kulu ja selle lühinumbri halduskulu kaetakse kõigi vastava sideettevõtja klientide poolt ühiselt, peaks jääma üksnes elektroonilise side seaduse § 88 kohaseks erandjuhuks ehk kohaldamiseks ainult hädaabinumbrile helistamisvõimaluse tagamiseks.

Seetõttu teeme ettepaneku:

- 1) Eemaldada seletuskirjast lk 4 tekstiosa: „*või b) ise tasuma põhitariifi ületava tasu*“.
- 2) Lisada seletuskirja lk 5 eelpool viidatud lausele järgnevana tekstiosa: „*Sideettevõtjal on võimalus küsida sisuteenuse pakkujalt tasu lühinumbrite ja 900-seeria numbrite haldamisega seotud kulude katteks, mida helistajalt küsitav põhitariif ei kata.*“

Märgime, et 900-seeria numbrite puhul (kus helistajatele rakendub eritariif) selliseid sideettevõtja ja sisuteenuse pakkuja vahelised tasujagamisi praktikas täna rakendatakse. Samuti on täna praktikas tavapärane, et nii 900-seeria numbrite kui lühinumbritele puhul sisupakkuja sideteenuse osutajale ühekordsete ja püsikulude katteks selliseid tasusid (avamistasud, kuutasud vms) tasub.

Loodame, et leiate võimaluse meie ettepanekuid eelnõu edasises menetluses arvestada. Oleme valmis neid ka täiendavalt selgitama.

Lugupidamisega

/allkirjastatud digitaalselt/

Doris Põld
Tegevjuht

Keilin Tammepärg, keilin.tammeparg@itl.ee